

ΤΟΥ Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗ

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

Το 1958, ύστερα από παραμονή δέκα χρόνων στη Σόφια, είχα αποφασίσει να επιστρέψω στην Κύπρο. Είχα ήδη πάρει το δίπλωμα μου, Φιλοσοφία ο κλάδος, είχα ήδη εργαστεί ως συντάκτης στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Σόφιας και είχα αρχίσει να αποκτώ μια ειδικότητα στην αισθητική, καθοδηγούσα σεμινάρια στο Υπουργείο Πολιτισμού της Βουλγαρίας. Είχαν όπως ήταν φυσικό πυκνώσει οι σχέσεις μου με την Ένωση Λογοτεχνών, είχα αρκετούς συγγραφείς φίλους, έγραφα κριτικά σημειώματα και εξέδωσα δυο συλλογές διηγημάτων στη βουλγαρική γλώσσα.

Επιστρέφοντας στο νησί είχα προσληφθεί ως συντάκτης στη «Χαραυγή» και με τον Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Ε. Παπαιωάννου είχαμε μπει σ' ένα διάλογο για την έκδοση ενός λογοτεχνικού περιοδικού. Βρήκαμε μάλιστα και τον βοηθό μου, τον Μπάμπη Ράκη, Αιγυπτιώτη με καλή πέννα, ανήσυχο πνεύμα, ότι έπρεπε. Αργότερα ο Ράκης μετοίκησε στην Αυστραλία.

Πολύ γρήγορα εκείνες τις μέρες θα ξεκινούσε κάτι εντελώς καινούργιο. Η Κύπρος θα ανακηρυσσόταν ανεξάρτητο κράτος. Και η πρώτη μας έκδοση θα γινόταν ελάχιστους μήνες πριν από την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας. Θυμάμαι ακόμη ως τώρα πόσο βασανίστηκα γράφοντας το πρώτο εκείνο κύριο άρθρο της Νέας Εποχής. Η κάθε λέξη θα έπρεπε να ήταν πολύ μεστή, να αντανακλά και τις προσδοκίες μας, και όλα όσα είχαμε χάσει

Θυμάμαι ακόμη καλά την προετοιμασία της έκδοσης. Είχα αποφασίσει να μπάσω στο περιοδικό τις καλύτερες ποιητικές φωνές, ανεξάρτητα από το που βρισκόταν πολιτικά ο καθένας, και το πέτυχα. Για να είμαι πειστικός, κατέβαλα στον κάθε συνεργάτη ένα ποσόν, δυό λίρες για την κάθε συνεργασία. Ήθελα το περιοδικό να προβληθεί σαν μια επαγγελματική δουλειά. Δίπλα στη συνεργασία δημοσίευα και την φωτογραφία του κάθε ποιητή.

Ο Αντρέας Παστελάς, ένας από τους πρώτους εκείνους ποιητές, όταν συναντιόμασταν χρόνια αργότερα, συχνά μού θύμιζε την πρώτη εκείνη συνεργασία μας και τα πρώτα χρήματα που είχε κερδίσει από την ποίηση του.